

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1826.



ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Παράρτημα εἰς τὸν περὶ συστάσεως δικαστηρίων νόμον ὑπ' Αριθ. ΙΓ'.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ χρέος τῆς Διοικήσεως εἶναι νὰ συντελῇ εἰς τὴν πρόοδον τοῦ ἐμπορίου.

Ἐπειδὴ ἐν τῶν συντελεστικωτέρων μέσων εἰς τὴν πρόοδον αὐτοῦ εἶναι ἡ δικαιοσύνη, καὶ αὕτη φυλάττεται διὰ τῶν δικαστηρίων· καὶ

Ἐπειδὴ ἐμπορικώτερον μέρος τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ Σύρα·

Θεωρήσαν τὸν ὑπ' Αριθ. ΙΓ' νόμον

Τὸ Βουλευτικὸν Δεσπίζει,

Α'. Νὰ συστηθῇ πρὸς τὸ παρὸν ἐμπορικὸν δικαστήριον εἰς τὴν νῆσον Σύραν.

Β'. Τὸ δικαστήριον τοῦτο νὰ συνίσταται ἀπὸ τρεῖς μέλη, ἐξ ὧν ὁ εἰς θέλει εἶσθαι πρόεδρος, ὅστις θέλει διορίζεσθαι καὶ στέλλεσθαι παρὰ τῆς Διοικήσεως.

Γ'. Νὰ ἔχῃ καὶ ἓνα γραμματέα διοριζόμενον ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, καὶ τοὺς ἀναγκαίους ὑπογραμματεῖς διοριζομένους ἀπὸ τοὺς κριτάς.

Δ'. Τὰ λοιπὰ δύο μέλη ἐκλέγονται κατὰ τὸν ἑφεξῆς τρόπον:

Οἱ ἔμποροι τῆς Σύρας ἐκλέγουν μεταξὺ τῶν ὀκτὼ ἐτάρετα καὶ ἔμπειρα ὑποκείμενα, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀναφέρονται εἰς τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ ἐπικυρῶνται· οὗτοι δὲ ἐκλεχθέντες, καὶ ἐπικυρωθέντες γίνονται μέλη τοῦ δικαστηρίου, συνεργαζόμενοι μετὰ τοῦ προέδρου ἀμισθὶ ἀνὰ δύο κατὰ τριμηνίαν.

Ε'. Τὸ δικαστήριον τοῦτο κρίνει, καὶ ἀποφασίζει κατὰ τὸν ἀποδεχθέντα κώδικα τῆς Γαλλίας.

ΣΤ'. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου τούτου εἶναι ἀνέκκλητοι μέχρι τῶν πεντακοσίων γροσίων· ὅταν δὲ ὑπερβαίνουν ταύτην τὴν ποσότητα, ἐκκαλοῦνται εἰς τὸ ἐκκλητὸν δικαστήριον τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

Ζ'. Εἰς ἀπουσίαν ἐνὸς μέλους τοῦ δικαστηρίου, ἐκλέγεται ἐν ἑκ τῶν ἐπιλοίπων ἑξ, καὶ ἀναπληρῶν τὸν τόπον αὐτοῦ.

Η'. Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ δικαίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν παράρτημα τοῦ νόμου.

Θ'. Τὸ παρὸν παράρτημα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν νόμον ὑπ' Αριθ. ΙΓ'.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 18 Μαρτίου 1826.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Βρεσθένης Θεοδώρητος.

(Τ.Σ.) Ὁ Β'. Γραμματεὺς

Βάϊος Γεωργίου.

Ἐπικυροῦται.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γκίκας Μπότασης.

(Τ.Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Α. Μαυροκορδάτος.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα,

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Αριθ. 18143 διαταγῆς, συνκινέσει καὶ τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ σώματος κατὰ τὸ ὑπ' Αριθ. 1314 Προβούλευμα

Διατάττει·

Α'. Ὁ Κύριος Παναγιώτης Δημητράκοπουλος διορίζεται τέταρτον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

Β. Ἡ γενικὴ Γραμματεία νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παρῶ-
σαν διαταγὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 26 Μαρτίου 1826.

(Τ.Σ.) Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Γκίκας Μπότασσης.

Ἀναγνώστης Σπηλιωτάκης.

Κωνσταντῖνος Μαυραμιχάλης.

Ἰωάννης Κωλέττης.

Ἀντὶ Γεν. Γραμματέως

Γ. Πραϊδης

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Γενικὴ Γραμματεία

Πρὸς τὸν Κύριον Γ. Χρυσῆδην.

Ἡ Διοίκησις διὰ τῆς ὑπ' Ἀριθ. 18374 διατά-
γης τῆς σὲ διορίζει γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ
Αἰγαίου πελάγους ἀπὲ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Σ. Βα-
σιλάου.

Ἡ Γεν. Γραμματεία εἰδοποιῶσα σε τὸν διορισμὸν
τούτον σὲ συγχαίρει, καὶ εἶναι εὐελπίς ὅτι θέλεις
φανῇ ἄξιος τῶν χρεῶν σου, καὶ τῆς ὑπολήψεως, τὴν
ἁποίαν ἡ Διοίκησις ἔχει πρὸς τὸ ὑπακείμενόν σου.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 25 Μαρτίου 1826.

Ἀτὶ Γεν. Γραμματέως

(Τ.Σ.) Γ. Πραϊδης.

Ἐ γ χ ώ ρ ι ο ι εἰ δ ῆ σ ε ι ς .

Ἀ π ὸ Ν α υ π λ ῖ ο υ .

Εἰς τὸν Ἀριθ. 48 τῆς Γεν. Ἐφημερίδος ὠμιλήσα-
μεν περὶ τῶν κατὰ τῆς Καρύστου κινήσεων καὶ εὐ-
τυχημάτων τοῦ τακτικοῦ μας στρατεύματος· ἀλλ' ἐκ-
τοτε διεσπάρη φήμη περὶ ἀτυχήματος, καὶ ὅσοι ἐ-
κινοῦντο καὶ ἀπὸ ἰδιαιτέων παθῶν καὶ συμφερόντων
αὐξανόν παραπολὺ τὸ πρᾶγμα. Κρίνομεν λοιπὸν ἀναγ-
καῖον νὰ κηρύξωμεν, ὡς διέτρεξε τὸ πρᾶγμα τῶνόντι,
καὶ νὰ διαλύσωμεν τὴν διασπαρεῖσαν φήμην.

Τὸ στράτευμα, φθάσαν εἰς Καρύστον, ἐκτύπησε
τοὺς Τούρκους, καὶ τοὺς ἐκλείσεν εἰς τὴν πόλιν καὶ
τὸ φρούριον. Οἱ στρατιῶται ἐνθαῤῥυνθέντες ἐζήτησαν
ἐπιμόνως τὴν ἔφοδον· ὁ δὲ συνταγματάρχης βλέπων
τὴν θέσιν τῆς Καρύστου ὀχυρὰν, ἐμπόδιζεν αὐτὴν·
ἀλλ' ἠναγκάσθη πέρος νὰ τὴν διατάξῃ, καὶ τὸ κί-
νημα ἐπέτυχεν· ἐπρόχωρησαν οἱ ἡμέτεροι, καὶ ἐκυ-
ριεύσαν ἱκανὸν τῆς πόλεως μέρος μὲ ὀλιγωτέραν ζη-

μίαν παρ' ὅσων ἐδύναντο νὰ πάθωσι βαλλόμενοι ἀπὸ
τῶν οἰκίων. Κατὰ δὲ τὴν 17 τοῦ μηνὸς ἔφθασεν ἐξ
Εὐρίπου βοήθεια εἰς τὴν Καρύστον, συνισταμένη εἰς
1500 πεζοὺς καὶ 400 ἵππους. Ὁ συνταγματάρχης,
διὰ νὰ μὴ πολιορκηθῇ πολιορκεὺν τὴν Καρύστον, ἐ-
κρινεν ἀναγκαῖον ν' ἀποχωρήσῃ, ὡπῶσόν μακρύτερα,
καὶ νὰ καταλάβῃ ἄλλην θέσιν ὀχυρωτέραν παρὰ τὴν
θάλασσαν, ὥστε νὰ δυνηθῇ ν' ἀπαντήσῃ εἰς ὅλην
τὴν ἐχθρικήν δύναμιν, καὶ τὸ ἔκαμεν· ἀλλ' ἐν το-
ούτῳ ἔλειψαν καὶ αἱ ζωτροφίαι· διότι συγχρόνως
μὲ τὴν διὰ ξηρᾶς βοήθειαν ἐξέπλευσαν ἐξ Εὐρίπου
καὶ τὰ ἐχθρικά πλοῖα, 16 τὸν ἀριθμὸν, καὶ ἠνάγ-
κασαν κατὰ τὴν 20 τοῦ μηνὸς τὰ ἐκεῖ εὐρισκόμενα
μύστικα καὶ ἄλλα πλοῖα ν' ἀναχωρήσωσιν. Ἡ ἀ-
ναχώρησις τῶν πλοιαρίων τούτων ἔσπευεν ἐξ ἀνάγκης
νὰ φέρῃ τὴν ἔλλειψιν τῶν ζωτροφιῶν εἰς τὸ Ἑλλη-
νικὸν στρατόπεδον. Τοῦτο φοβούμενος μᾶλλον ἢ τὴν
διὰ ξηρᾶς ἐχθρικήν δύναμιν ὁ συνταγματάρχης, ἐ-
γραφεὺς εὐθὺς εἰς Ἀθήνας ζητῶν θαλάσσιαν δύναμιν,
ἵνα μὴ πάθῃ διὰ τῆς πείνας ὅ,τι ἄλλως δὲν ἤμπο-
ρει κατ' οὐδένα τρόπον νὰ πάθῃ. Ἡ ἐν Αἰγίνῃ ἐ-
πιτροπὴ τῶν Ψαριανῶν, ἅμα λαβοῦσα τὴν εἰδησί-
αυτὴν ἐξ Ἀθηνῶν, δὲν ἀμέλησεν οὐδὲ στιγμὴν, ἀλ-
λ' ἀμέσως ἐξεκίνησε προθυμότερα τρία πολεμικὰ πλοῖα
καὶ μίαν γολέτταν εἰς βοήθειαν τοῦ ἀποκλεισμένου
στρατεύματος. Ἡ εἰδησις αὕτη ἔφθασε καὶ εἰς Ἰ-
δραν, καὶ εἰς τόσῃ συμπαθείαν ἐκίνησε τοὺς προ-
κρίτους τῆς νήσου ταύτης ἢ δυστυχία τοῦ τακτικοῦ
στρατεύματος, ὥστε ἐντὸς ὀλίγων ὥρων ἐξοικονομήσαν-
τες δύο πολεμικὰ πλοῖα, τὰ ἀπέστειλαν εἰς Καρύστον.
Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν μαθόντες καὶ οἱ ἐν Σύρῳ Ἑλ-
ληνες τὴν ἀνάγκην τῶν κατὰ πῆς Καρύστου ἀδελφῶν
τῶν, ἔσπευσαν καὶ αὐτοὶ νὰ προσθάσωτε βοήθειαν,
καὶ ἀμέσως ἔστειλαν τρία Ψαριανὰ πλοῖα, ἐν Ἰδραῖον
καὶ μίαν Σπετζιωτικὴν γολέτταν, ἱκανὰς ζωτροφίας
καὶ πολεμεφόδια. Ἡ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην
ἐνδειχθεῖσα κοινὴ προθυμία ἀπέδειξεν ὅτι, ὅταν θέ-
λωμεν, δυνάμεθα νὰ πράξωμεν μεγάλα ἔργα. Τὰ Ἑλ-
ληνικὰ πλοῖα προσθάσαντα τὴν ἀνάγκην τοῦ στρατεύ-
ματος, ἀπέκλεισαν τὰ ἐχθικά, καὶ τὰ ἀποκλείουσι
καὶ εἶναι πᾶσα ἐλπίς καὶ νὰ τ' ἀφανίσωσι διόλον.
Ὁ συνταγματάρχης, ἐν ᾧ εὐρίσκετο τὸ στράτευμα
εἰς στενοχωρίαν, συνεκρότησε πολεμικὸν συμβούλιον
περὶ τῶν πρακτέων, τὸ ὁποῖον ἀπεφάσισεν ὅτι συμ-
φέρει νὰ περάσῃ πρὸς καιρὸν τὸ στράτευμα εἰς τὴν
Ἄνδρον. Ἀλλ' ἐπειδὴ, ἐν ᾧ ἐπρόφθασε θαλάσ-
σιος δύναμις, ἐπρόφθασαν ζωτροφίαι καὶ πολεμ-
εφόδια, ἐπρόφθαγεν ἐν ταῦτά καὶ ἄλλη στρατι-
τικὴ δύναμις, οἱ στρατηγοὶ Ν. Γριζιάτης καὶ Βα

πρωτέρων, τοῦ νεμιμωτέρου πράγματος. . . . Ὁ πρίγκιψ Τρουδέτσκοις, κλεισμένος τέσσαρας ὥρας κατὰ συνέλειαν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ αὐτοκράτορος, ἐφαίνετο πομπὴν μὲν κατατρομασμένος, ποτὲ δὲ μετανοημένος, καὶ ἀπέγραψεν ὅλας τὰς περιστάσεις τῆς συνωμοσίας. . . . ἀπὸ πέντε χρόνων ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τῆς συνωμοσίας ἦσαν συνδεδεμένοι πρὸς ἀλλήλους μὲ τοὺς πλέον ἡμερούς ὄρκους. καὶ δώδεκα ἐξ αὐτῶν, τῶν ὁποίων ἀρχηγὸς ἦτον ὁ Μουραυέφης, ἔπρεπε νὰ φονεύσῃ τὸν Ἀλέξανδρον. ἐξ, τῶν ὁποίων πρῶτος ἦτον ὁ Μιχαήλ Ὁρλόφ, ἀνέλαβον τὸν φόνον τοῦ Νικολάου. ἐξ, τοῦ Μιχαήλ, καὶ ἐξ, τοῦ Κωνσταντίνου. Εἰς μίαν ἡμέραν ἔπρεπε νὰ ἀπολεσθῇ ὅλη ἡ αὐτοκρατορική οἰκία, καὶ ἡ δημοκρατία ἔπρεπε νὰ κηρυχθῇ. Τὸ αὐτοκρατορικὸν παλάτιον, καὶ τὰ παλάτια τῶν μεγάλων ἔπρεπε νὰ παραδοθῶσιν εἰς ἀρπαγὴν. Ὁ Μιχαήλ Ὁρλόφ, ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ πρώτου κονσόλου, καὶ ὁ πρίγκιψ *** τοῦ δευτέρου κονσόλου, ἐμελλον νὰ ἀναλάβωσιν τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων κ. τ. λ..

Κατὰ τὸ 1816 καὶ 1818, ὅτε ἐγνώρισαν καὶ ἐπολέμησαν τὰ μελετώμενα σχέδιά των, δὲν ἦτον λόγος ἀκόμη περὶ φόνου. Οἱ συνωμῶται ἤθελον μόνον νὰ ἀναγκάσωσιν τὸν Ἀλέξανδρον νὰ ἐποχωρήσῃ, καὶ νὰ δεχθῇ πολιτείαν συνταγματικὴν. Οἱ στρατηγοὶ ***, καὶ ὁ Ὁρλόφ ἦσαν τότε ἀρχηγοὶ τῆς φατρίας. τὴν σήμερον δὲ ἤθελε φανῇ ὅτι οἱ δύο πρῶτοι ἀφῆκαν κατὰ τὰ μᾶλλον καὶ ἥττον τὴν φατρίαν. διότι δὲν ἐφυλακώθησαν. ἀλλ' ὡς τόσον ὅσοι ἦσαν εἰς τὴν φατρίαν κατὰ τὸ 1818, ἐσυλλήβησαν ὅλοι ταύτην τὴν στιγμήν. Ἐν Παρισίοις ἐγένετο ὁ τελευταῖος τῆς συνωμοσίας ὁργανισμὸς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Κυρίας **, καὶ παρὰ τῇ πρίγκιπέσσει Τρουδέτσκοι ἐν Πετροπόλει εὐρέθη ὅλη ἡ ἀνταπόκρισις. Ἡ Κυρία αὕτη ἐπαρομήθευσεν 200,000 ρούβλια εἰς τὸ νὰ προβασθῶσιν αἱ δαπάναι τῆς ἐπαναστάσεως. ἐφυλακώθη εἶναι, Ῥώσση πλουσιωτάτῃ, καὶ ὑπανδρεύθη Γάλλον τινά, τὸν ὁποῖον Λονδοδικὸς ὁ ΙΗ', ἐπρωβίβασεν ἐν ἔτει 1822 εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ κόμητος, καὶ ἡ πρωτότοκος αὐτῆς θυγάτηρ εἶναι γυνὴ τοῦ Κυρίου Λέβιτςέλτερν. »

Ἐκ Πετροπόλεως, Φεβρουαρίου 14.

Κατὰ τὴν 9 Φεβρουαρίου ἐπαρουσίασεν ἡ εἰς ἐξέτασιν τῶν συνωμωτῶν διωρισμένη ἐπιτροπὴ ἀναφορὰν εἰς τὸν αὐτοκράτορα διὰ τοῦ στρατηγοῦ Διέβιτς. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἐσυνοδεύετο καὶ μὲ τὸν κατάλογον τῶν συνωμωτῶν, ἐν ᾧ ἐσημειόνητο ἐν ταύτῃ καὶ ἡ κατὰ

τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐνοχὴ ἐκάστου. Τὴν ἡμέραν ταύτην ἐφάνη ὁ αὐτοκράτωρ κυριευμένος εἰς ἄκρον ἀπὸ μερίαν. Ἡ ἀγαθότης τοῦ χαρακτήρος του ἀντεμάχητο πρὸς τὰ αὐστηρότατα μέτρα, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦσιν αἱ περιστάσεις. Τὴν 10 ἐκάλεσεν ὁ αὐτοκράτωρ τοὺς ὑπουργοὺς εἰς ἑκτακτον συμβούλιον, καὶ ἐκοίνας εἰς αὐτοὺς τὴν ἀναφορὰν ἀκείνην. Ἡ γνώμη ἦτο μίαν εἰς τὸ συμβούλιον αὐτὸ, ὅτι ἡ σωτηρία τῆς ἐπικρατείας ἀπαιτοῦσε πρόχειρον κρίσιν καὶ μεγάλην τιμωρίαν τῶν συνωμωτῶν, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐσυλλήβησαν φέροντες τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας. Ἡ αὐτοκρατορική συγκατάθεσις θέλει φανερωθῇ μόνον πρὸς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι παρεσύρθησαν ἀπερίσκεπτος εἰς τὸ βδελυκτὸν τῆς συνωμοσίας ἔργον. διότι ἡ νεότης ἢ ἡ ἀπειρία δὲν τοὺς ἄφησαν νὰ γνωρίσωσι τὰ ἐπακόλουθα, τὰ ὅποια ἐδύνατο νὰ ἔχῃ εἰς αὐτοὺς τὸ ἐποῖον ἐπιχειρῶνται ἔργον.

Ἐκ Παρισίων, Μαρτίου 3.

Ἡ ἐφημερίς τοῦ Μάνχεϊμ περιέχει τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς Ῥωσσίας.

« Ἡξεύρομεν ὅτι εἰς ὅλας τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς Εὐρώπης ἐγένετο λόγος περὶ προσβολῆς ἐναντίον τῶν Τούρκων, γενομένης αὐθιγότητος καὶ χωρὶς τινὸς διαταγῆς ὑπὸ τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων. Ἄν πρὶν νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς γράμματα ἰδιαίτερα, ἴδωμεν πῶς ἀκολούθησε τὸ πρᾶγμα. Ἐως 40 Κοζάκοι ἐπέρασαν τὸν Προῦτον, διὰ νὰ ἐπιστρέψωσι ζῶα. Οἱ ἐκεῖ φυλάττοντες Τούρκοι ἐπίασαν τὰ ὅπλα. ἐφόνευσαν 7 ἢ 8 Κοζάκους, καὶ ἠνάγκασαν τοὺς ἄλλους νὰ περάσωσιν ὀπίσω τὸν ποταμὸν. Οὗτοι ἐπιστρέψαντες εἰς τὸ στρατόπεδόν των ἔκαμαν μεγάλην παραχὴν περὶ τοῦ θανάτου τῶν συστρατιωτῶν των καὶ ἐζήτουν ἐκδίκησιν. Τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὰ στρατεύματα. 8 — 900 Κοζάκοι ἐπέρασαν πάλιν τὸν ποταμὸν. ὤρμησαν κατὰ τῶν Τούρκων, τῶν ὁποίων ἐφόνευσαν μέγαν ἀριθμὸν, καὶ ἐπέστρεψαν εὐχαριστημένοι εἰς τὸ στρατόπεδόν των, ὅπου κατεπαύθη ἡ παραχὴ διὰ τῆς ἐκδικήσεως ταύτης. »

Τῆς νομιζομένης ταύτης τοῦ Προῦτου περάσεως ἐπέτρεξε καὶ ἄλλη ἐξήγησις. Ἐρρέθη ὅτι οἱ Κοζάκοι κατεδίωκον ἕνα ἐξ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συνωμοσίαν.

Ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι δὲν συνέβη τίποτε, τὸ ὁποῖον ἡμπορεῖ νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὰ παραπάνω ταῦτα, τὰ ὅποια μᾶς ἐπώλησαν αἱ ἐφημερίδες καὶ μία ἐξ αὐτῶν, ἡ ὁποία ἐδωκεν ἤδη 50,000 ἀνθρώπους ἐκστρατεύοντας κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως χωρὶς διαταγῆς τοῦ ἡγεμόνος των. (Etoile.)